

henviist til den deri fremsatte Grundsætning, fordi Forholdene paa Færverne ere saa afvigende fra Forholdene herne, at Bestemmelserne ikke godt ligefrem ville kunne komme til Anvendelse. Det er Bestemmelserne om, hvorledes Skattebeløbet skal beregnes, og man har anseet det rettest at overlade til Landsfogden, der maa være i Besiddelse af de fleste af de Data, hvorpaa denne Beregning kan støtte sig, at udføre Beregningen og meddele de enkelte Balgmænd dens Resultat, hvilket de saa kunne supplere, forsaavidt de ere i Besiddelse af yderligere Data i de enkelte Communer. Men, da det saaledes mere vil være Embedsmænd, der her ville komme til at anvende Grundsætningerne i Balgloven af 16de Juni 1849, har man anseet det mindre nødvendigt at optage disse i det nærværende Lovudkast. — I Slutningen af § 45 er ligeledes fæet en Afvigelse fra den danske Balglov, idet Listen over de Balgbare ikke bliver trykt, hvilket er en Nødvendighed, fordi der ikke findes noget Bogtrykkeri paa Færverne; den bliver derfor skreven at tilstille Balgmændene. — Endelig er der til Slutning, for saa vidt muligt at sikkre, at Loven kan komme til Anvendelse, hvis den bliver vedtagen, saaledes at der paa næste ordentlige Rigsdag kan være Medlemmer for Færverne her tilstede, foreslaaet en midlertidig Bestemmelse, som giver Regjeringen frie Hænder i saa Henseende.

Formanden: Endelig vil efter Dagsordenen Indenrigsministeren forelægge Udcast til Lov angaaende den Kjøbstæderne, Kjøbenhavn dog derfra undtagen, tilkommende Godtgjørelse for ordinair Indqvartering. Den høitærede Indenrigsminister har Ordet.

Indenrigsministeren: De Bestemmelser, som ere optagne i det Udcast, til hvilket jeg nu skal have den Ære at gaae over, ere at betragte som Supplementbestemmelser til den Lov om Sammendragning af forskjellige Afgifter, som blev vedtaget paa den foregaaende Rigsdag. Det blev ved Behandlingen af hiin Lov erkjendt, at der manglede udtrykkelige Bestemmelser, som ophævede de hidtil gjældende om Indqvarteringshjælpeffekten, og som gjennemførte det, der laa til Grund for Bestemmelserne i Skattefammendragningsloven: den Tanke nem-

lig, at de Kjøbstæder, som ere belagte med ordinair Indqvartering, for Fremtiden skulle have en rimeligere Erstatning. Der er iøvrigt ikke fæet Andet ved nærværende Udcast end lige netop at gennemføre, hvad der saaledes dengang blev udtalt. Det er kun med Hensyn til de nye Ydelsler, som Kjøbstæderne for Fremtiden faae til Indqvarteringen, at de faae fuldstændig Erstatning; for det, som eengang er stillet til Indqvarterings Disposition, erholde de ikke anden Erstatning end Vedligeholdelses- Omkostningerne. Udførelsen af Foranstaltningen er ligesom hidtil overladt til de communale eller locale Autoriteter; det er egentlig Communalbestyrelsen selv, som skal udføre den, hvorved man har søgt at opnaae, at Udførelsen kunde fæe saa billigt som muligt. Indqvarteringsfonden er bevaret i dens nærværende Stilling, saaledes at dens Renter, som det hidtil har været Tilfældet, skulle anvendes til at udrede de Godtgjørelser, som ved Loven er tilstigtet at skulle komme Kjøbstæderne tilgode. Forsaavidt der maatte være enkelte Kjøbstæder, som maatte være komne i Gjældsforhold til Indqvarteringsfonden, antages det, at der ikke vil kunne være Noget til Hinder for at behandle disse Sager efter de samme Grundsætninger som hidtil, saaledes at der er aabnet en vis Udvei, naar en Commune har havt overordentlig store Byrder, til at kunne, paa Grund af disse særegne Omstændigheder, tilstaaes nogen Eftergivelse eller anden Lindring med Hensyn til saadanne Krav, som Indqvarteringsfonden har paa dem. Men at gennemføre dette som almindelig Regel, har man troet, vilde være ubilligt for de Kjøbstæder, der have præsteret deres Byrder, uden at tye til saadan Hjælp af Indqvarteringsfonden. Der er ikke tilstigtet nogen Forandring i de Grundsætninger, som i saa Henseende allerede tidligere ere komne til Anvendelse. Det er en Følge af det indskrænkede Formaal, Loven saaledes har sat sig, at den paa ingen Maade fritager Kjøbstæderne for at bære Indqvarteringsbyrden. Dette vilde ikke kunne fæe, uden at Indqvarteringen gaaer aldeles over til at blive en Sag, som udføres af Militairtaten selv ved de Resourcer, som af Statskassen tilskyde den, og altsaa ogsaa ved dens egne Foranstaltninger, Noget, der